

K bydlení i k podnikání

Soužití rodičů s rodinami jejich dětí nebývá dnes obvyklé. Majitelka domu v malé obci nedaleko Prahy se rozhodla stavět na pozemku, kde již stojí dům jejich rodičů a kde také žije její bratr s rodinou.

S prvním návrhem domu, který si nechala udělat, nebyla spokojena, a tak oslovila inženýrku Miroslavu Caldovou. „Známe se od dětství, věděla jsem že navrhne takovou stavbu, která bude odpovídat rázu vesnice. Naše rodina tu žije již téměř sto let, záleželo mi proto na tom, aby sem dům dobře zapadl,“ říká naše hostitelka. „Situace nebyla jednoduchá, protože architektura musela respektovat určitá omezení.“

Pozemek se nachází v centru vesnice. Původně zde stál statek, k němuž vedla ulička z návsi, z dalších stran je parcela obklopena jinými statky, pouze na jedné straně je veřejné prostranství s hasičskou zbrojnicí. Rodiče majitelky upravili původní obytný dům a bydlí zde nyní i s rodinou syna. Pro stavbu dalšího domu bylo vybráno místo v protilehlé části pozemku na místě hospodářských budov, u hasičské zbrojnice. Jako samostatný příjezd tak mohla být využita sousedící část veřejného prostranství. Zahrada měla být společná pro všechny.

Dispozice s řadou podmínek

„Kromě obytné části měla být v domě i kancelář, bylo tedy nutné oddělit tuto část tak, aby bylo zajištěno soukromí rodiny i klientů,“ říká Ing. Caldová. „Navíc jsme museli do projektu zakomponovat i nejrůznější odkládací prostory pro sportovní vybavení či zahradní techniku a také technické zázemí – kotelnu, prádelnu a podobně.“ Perličkou byl požadavek zachovat původní studnu. Nakonec se stala součástí dispozice domu, byla obestavěna a nyní tvoří dominantu zahradní místnosti.

Orientace ke světovým stranám, podmíněná dispozicemi pozemku, není zcela ideální. „Obytné místnosti mají okna do zahrady na severovýchod, jižní slunko využívají pouze místnosti v podkroví. Ale vzhledem k tomu, že dům má dvojitou fasádu s izolací, tepelné změny se uvnitř neprojevují nijak výrazně,“ sdělila nám svoji zkušenost majitelka domu.

Díky vhodnému zateplení nepředstavuje provoz domu příliš velkou finanční zátěž. Jihozápadní část zaujímá dvojgaráž. Stání pro auta měla být původně rovnoběžná, kvůli nedostatku místa nakonec majitelé domu zvolili variantu s parkovacími místy za sebou.

Dům žije vlastním životem

Hlavní vstup vede do zádveří, odkud lze chodbou vejít vlevo do kotelny a na opačné straně ke kanceláři. „Vyhovuje mi, že pracovní část domu funguje nezávisle a nijak neruší rodinný život,“ pochvaluje si majitelka domu. Soukromá obytná část v přízemí je podle současných zvyklostí propojena, kuchyň, jídelna i obývací pokoj tedy tvoří jeden prostor.

Za kuchyní se nachází technické zázemí a také takzvaná zahradní místnost se studnou. „Slouží zčásti jako tělocvična, ale kromě toho také k uskladnění zahradního nábytku, dětských hraček, v zimě tam sušíme prádlo.

Vedle měl být původně sklad, manžel zde však vybudoval saunu, kterou také hojně využívá. Dům jsme si postupně přetvořili k obrazu svému a velmi nám to vyhovuje,“ vysvětluje naše hostitelka.

Jen žádné přístavky

Do podkroví vede dřevěné masivní schodiště, které podle přání majitelky není umístěno na chodbě, ale je jakousi dominantou obývacího pokoje. V patře ústí proti velkému vikýři, jenž osvětluje horní patro a otevírá krásný pohled do zahrady. Obytnou část podkroví tvoří tři velké ložnice a pracovna pána domu. Ke každé z místností patří šatna, umístěná pod šikmou hranou střechy. Je zde také klasická velká koupelna. Malou zvláštností měla být takzvaná čajová kuchyňka, zatím však místnost slouží jako komora pro ukládání nevyžehleného prádla a potřeb pro úklid. Střecha má na západní straně velký přesah, pod nímž byly vybudovány odkládací prostory pro sekačku, kola a podobně. „Stavba nemá sklep ani půdu a nechtěli jsme dodatečně budovat různé přístavky či kůlničky. Proto jsme museli úložné prostory promyslet do posledního detailu. Zaujímají dokonce větší plochu než obytné místnosti,“ vysvětlila nám majitelka domu.

TECHNICKÉ ÚDAJE

Zastavěná plocha: 210 m²

Obytná plocha: 135 m²

Plocha příslušenství: 142 m²

Konstrukce: nosné zdivo Porotherm, stropní systém Hurdis do ocelových nosníků

Fasáda: cihelné obkladové pásy

Střešní krytina: Tondach francouzská taška, hnědá engoba

Klempířské prvky: měď

Okna: dřevěná euro, střešní okna Velux

Podlahy: keramická dlažba, v podkroví dubové parkety

Vytápění: ústřední s plynovým kotlem o výkonu 24 kW, radiátory, v koupelnách a v části kuchyně podlahové vytápění

PŮDORYSY

ZKUŠENOST MAJITELŮ

■ Ukázalo se jako výhodné najmout si na hrubou stavbu specializovanou firmu, na další práce od rozvodů vody a elektřiny až po vnitřní vybavení pak zvolit menší firmy či živnostníky. Na jednotlivé profese jsme snáze dohlédli a také celkové náklady na stavební práce byly nižší.

■ Na druhé straně doporučujeme držet se projektu a možné dílčí změny konzultovat s architektem. Dům byl vymyšlen velmi dobře, my jsme však udělali sami několik změn a nebyly vždy šťastné, například čajová kuchyňka nenašla uplatnění.

■ Nerealizovali jsme krb, který v návrhu původně byl, a dnes víme, že je to škoda. Nejde jen o romantickou atmosféru plápolajících plamenů, ale i o úspory na vytápění. Na podzim nebo na jaře by krb společný obytný prostor příjemně zahřál. Nicméně dům se nám líbí a s bydlením jsme velmi spokojeni.

ARCHITEKTKA

Ing. Miroslava Caldová

(nar. 1961), autorizovaný inženýr

- V letech 1979–1984 absolvovala Stavební fakultu ČVUT Praha. Po studiích pracovala v Ateliéru DRUPOS Beroun.
- V roce 1997 založila projekční ateliér C.PROJEKT. Zabývá se navrhováním a projektováním rodinných domů, bytových a občanských staveb a urbanistickými projekty. Významnou součástí projekční práce tvoří rekonstrukce venkovských staveb.

SLOVO AUTORKY

Téměř každý stavebník na venkově přichází s požadavkem na další funkce rodinného domu – dílnu, kancelář, kadeřnictví, privátní ubytování apod. Dobré řešení vzniká cestou hledání, vzájemného poznávání a dialogu mezi projektantem a stavebníkem a vždy vyžaduje určitý čas, aby doznělo. Zpočátku často jen dílčí a nejasné představy se musí upřesnit do konkrétní podoby. Ideální je, když se obě strany stanou partnery. Jedině potom je stavebník přesvědčen o tom, že výsledné dispoziční a architektonické řešení vychází z jeho představ a zkušenosti a že odborné znalosti projektanta jsou využity v jeho prospěch.

Text: Dana D. Daňková

Foto: Petr Zhoř, Jiří Vaníček

Zdroj: Můj dům 12/2006